

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 14.7.2014 г.
COM(2014) 460 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**за прилагането на Регламент (ЕО) № 723/2009 на Съвета от 25 юни 2009 г. относно
правната рамка на Общността за консорциум за европейска
научноизследователска инфраструктура (ERIC)**

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Регламент (ЕО) № 723/2009 на Съвета относно правната рамка на Общността за консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура¹ (наричан по-нататък „Регламентът за ERIC“) бе приет с цел да се улесни създаването и използването на мащабни европейски научноизследователски инфраструктури от няколко държави членки и асоциирани държави чрез осигуряване на нов правен инструмент — консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура (European Research Infrastructure Consortium — ERIC).

Наред с оскъдните ресурси и сложния характер на техническите и организационните въпроси една от основните трудности при създаването на нови европейски научноизследователски инфраструктури е липсата на подходяща и договорена от всички държави правна рамка, позволяваща установяването на подходящо партньорство с участници от различни държави, и именно този въпрос е засегнат в Регламента за ERIC.

С Регламента за ERIC също така се ускорява създаването на европейски научноизследователски инфраструктури — това се постига чрез избягване на повторението на преговорите по всеки отделен проект, с което се пести ценно време; наред с това се създава възможност за анализ и обсъждане на най-добрата правна форма за тези организации, като се вземат предвид съответните предимства и недостатъци, както и спестеното време благодарение на избягването на дебатите по одобряване на съответното международно споразумение във всички национални парламенти, което щеше да е неизбежно, ако установената с Регламента за ERIC рамка не съществуваше.

Наред с това Регламентът за ERIC подкрепя политическата амбиция в Европа за създаване на европейско научноизследователско пространство, с което да се отговори на съществуващите предизвикателства (например разширяване на международния обхват на научните изследвания, натрупване на критична маса, развиване на децентрализирани институции и разработване на референтни модели). В него бе заложено и учредяването на единен правен субект на ЕС, в който международните партньори да получат членство или с който да договорят евентуално сътрудничество и партньорство с оглед постигането на европейска идентичност за водещите научни дейности и утвърждаване на международната репутация на ЕС.

През декември 2013 г. Регламентът за ERIC бе изменен² така, че да се осигури по-адекватното отразяване на вноските в консорциумите на асоциираните държави, чиито права на глас в управителните органи бяха изравнени с тези на държавите членки предвид възможността асоциираните държави да приемат такива консорциуми и да се засили участието им в тях. Тези искания бяха формулирани и с оглед на възможността Норвегия да стане приемаща държава на три консорциума, включени в пътната карта за 2010 г. относно Европейския стратегически форум за научноизследователски инфраструктури (ESFRI)³.

¹ ОВ L 206, 8.8.2009 г., стр. 1.

² ОВ L 326, 6.12.2013 г., стр. 1.

³ Консорциум за архиви от данни в областта на социалните науки в Европа (CESSDA), Интегрираната система за наблюдение Свалбард (SIOS) и Европейската лабораторна мрежа за улавяне и съхранение на въглероден диоксид (ECCSEL).

Комисията изготви настоящия доклад в съответствие с член 19 от Регламента за ERIC, в който се предвижда, че не по-късно от 27 юли 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането му и при необходимост предложения за изменения.

2. ПРАВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КОНСОРЦИУМИТЕ ЗА ЕВРОПЕЙСКИ НАУЧНОИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ИНФРАСТРУКТУРИ

В Регламента за ERIC се предвижда обща правна рамка въз основа на член 187 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), която допълва националните и междуправителствените правни и регулаторни схеми за създаването на международни научноизследователски инфраструктури. Този регламент е един от приетите до момента правни инструменти в подкрепа на европейското научноизследователско пространство.

Съгласно Регламента за ERIC консорциумите за европейски научноизследователски инфраструктура са правни субекти, чиито правосубектност и пълна юридическа правоспособност са признати във всички държави членки. Във всеки такъв консорциум следва да членуват най-малко три държави: една държава членка и други две държави, които са държави членки или асоциирани държави. В него могат да членуват държави членки, асоциирани държави, трети държави, различни от асоциираните държави, и междуправителствени организации. Членовете оказват съвместен принос за постигане на целите на консорциума, изразяващ се най-вече в създаването и използването на научноизследователска инфраструктура от европейско значение. Държавите членки, асоциираните държави, третите държави, различни от асоциираните държави, както и междуправителствените организации, могат също да бъдат наблюдатели без право на глас.

Вътрешната структура на консорциумите за европейски научноизследователски инфраструктури е гъвкава и позволява на членовете да определят в устава своите права и задължения, органите и техните правомощия, както и други вътрешни разпоредби. В Регламента за ERIC се предвижда държавите членки и асоциираните държави да притежават заедно мнозинството от гласовете в общото събрание на членовете, въпреки че когато приемаща държава на даден консорциум е държава членка, е необходимо предложенията за промяна на неговия устав да получат одобрението на мнозинството от държавите членки, които членуват в този консорциум. Отговорността на членовете на даден консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура по отношение на неговите дългове може да се ограничи до съответните им вноски, като обаче се предвижда гъвкавост в устава, позволяваща изменение на тези договорености. Прилага се правото на ЕС, на държавата на седалището по устав или на държавата, в която функционира консорциумът, по отношение на някои административни и технически въпроси и въпроси, свързани с безопасността. Уставът и правилата за прилагане трябва да съответстват на това приложимо право.

Консорциумите за европейски научноизследователски инфраструктури се разглеждат като международни органи или организации по смисъла на директивите за данък върху добавената стойност (ДДС) и за акциза, но за да бъдат освободени от ДДС и акциз, е необходимо те да бъде признати като такива от приемащата държава членка. Тъй като те се разглеждат и като международни организации по смисъла на Директивата за обществените

поръчки, могат да бъдат освободени от процедурите за възлагане на обществени поръчки, при условие че приемат собствени правила в тази област.

Европейските консорциуми за научноизследователски инфраструктури се създават с решение на Комисията, на която Съветът е предоставил изпълнителни правомощия. Комисията действа въз основа на заявление, подадено от държавите — членки на ЕС, държавите и междуправителствените организации, които желаят да станат членове основатели на такива консорциуми. Процедурата за приемане на решение на Комисията включва оценка от независими експерти, работещи в планираната сфера на дейност на съответния консорциум. Комисията също така търси становището на комитета, предвиден в член 20 от Регламента за ERIC („комитета за ERIC“), който се състои от представители на всички държави членки и асоциирани държави.

3. ПРИЛАГАНЕ НА РЕГЛАМЕНТА ЗА ERIC

След приемането на Регламента за ERIC бяха създадени седем консорциума за европейски научноизследователски инфраструктури. През март 2011 г. бе създаден SHARE-ERIC⁴ (изследване на здравето, застаряването и пенсионирането в Европа), чиято приемаща държава първоначално бе Нидерландия, а от 2014 г. насам — Германия; негови членове са Белгия, Чешката република, Гърция, Израел, Италия, Нидерландия, Австрия и Словения, а Швейцария участва като наблюдател. През февруари 2012 г. бе създаден CLARIN ERIC (обща инфраструктура в областта на езиковите ресурси и технологиите)⁵ с приемаща държава Нидерландия и членове Чешката република, Дания, Германия, Естония и Нидерландският езиков съюз. През ноември 2013 г. бяха създадени четири консорциума за европейска научноизследователска инфраструктура: EATRIS ERIC (Европейска инфраструктура за авангардни транслиращи изследвания в областта на медицината)⁶ с приемаща държава Нидерландия, членове Чешката република, Дания, Естония, Италия и Финландия и наблюдатели Франция и Испания; ESS ERIC (Европейско социално изследване)⁷ с приемаща държава Обединеното кралство, членове Белгия, Чешката република, Германия, Естония, Ирландия, Литва, Нидерландия, Австрия, Полша, Португалия, Словения, Швеция и наблюдатели Норвегия и Швейцария; VBMRI-ERIC (Консорциум за научноизследователска инфраструктура в областта на биобанките и биомолекулярните ресурси)⁸ с приемаща държава Австрия, членове Белгия, Чешката република, Германия, Естония, Франция, Гърция, Италия, Малта, Нидерландия, Финландия и Швеция и наблюдатели Норвегия, Полша, Швейцария и Турция; ECRIN-ERIC (Европейска инфраструктурна мрежа за клинични изследвания)⁹ с приемаща държава Франция и членове Германия, Испания, Италия и Португалия.

---

⁴ ОВ L 71, 18.3.2011 г., стр. 20.

⁵ ОВ L 64, 3.3.2012 г., стр. 13.

⁶ ОВ L 298, 8.11.2013 г., стр. 38.

⁷ ОВ L 320, 30.11.2013 г., стр. 44.

⁸ ОВ L 320, 30.11.2013 г., стр. 63.

⁹ ОВ L 324, 5.12.2013 г., стр. 8.

През май 2014 г. бе създаден ERIC Euro-Argo¹⁰ с приемаща държава Франция, членове Германия, Гърция, Италия, Нидерландия, Финландия и Обединеното кралство и наблюдатели Полша и Норвегия.

Посочените седем консорциума за европейски научноизследователски инфраструктури са включени в пътните карти, приети от ESFRI. За създаването, разработването и прилагането на европейски проучвания са учредени два консорциума — SHARE-ERIC и ESS ERIC. Другите пет консорциума са насочени към разработването и прилагането на разпръснати инфраструктури в областта на биологичните и медицинските науки, науките за околната среда и социалните и хуманитарните науки.

Правната структура на консорциумите се използва за създаването и функционирането на различни видове инфраструктури — както съсредоточени в един обект, така и разпръснати. Разпръснатите инфраструктури могат да варират от такива, чиито съоръжения са разположени в различни обекти и се експлоатират от един правен субект, до инфраструктури, изградени като основно координиращо звено при функционирането на децентрализирани институции, които могат да запазят своята правосубектност.

Регламентът за ERIC се прилага пряко в държавите членки и не се налага да бъде транспониран. Независимо от това се наложи те да приемат подходящи мерки и процедури, с които да станат приемащи държави или членове на даден консорциум. Наред с останалите изисквания, за създаването на такъв консорциум съгласно Регламента за ERIC е необходима декларация от приемащата държава членка, че го признава за международен орган по смисъла на Директивата за ДДС и като международна организация по смисъла на Директива 2008/118/ЕО с цел да се приложи освобождаване от ДДС и/или от акциз. За разлика от повечето държави членки, при които тази процедура продължи години, още през 2010 г. Нидерландия разполагаше със съответните вътрешни процедури, позволяващи приемането на консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура. Това забавяне се дължи на необходимостта новата правна уредба да бъде интегрирана в националните регулаторни и административни системи и редица практически въпроси да бъдат разгледани от службите на Комисията и от заинтересованите държави членки, преди съответният консорциум да бъде създаден и да започне дейността си съгласно националните регулаторни и административни системи.

Що се отнася до асоциираните или третите държави, в които Регламентът за ERIC не се прилага пряко, те трябва да представят обвързваща декларация, в която признават правосубектността и привилегиите на съответния консорциум предвид възможността да бъдат определени за негови приемащи държави (за асоциираните държави) или членове.

Пет години след приемането на Регламента за ERIC повечето държави членки и някои асоциирани държави са въвели необходимите мерки, позволяващи им да приемат консорциуми или да членуват в тях. Друг пример за тази положителна тенденция е фактът, че приблизително 20 от 48-те проекта, включени в пътната карта за 2010 г. относно ESFRI, използват или планират да използват такива консорциуми за създаване на научноизследователска инфраструктура. Наред с това Комисията получи две заявления за създаване на европейски научноизследователски инфраструктури, които не са включени в пътната карта

---

¹⁰ ОВ L 136, 9.6.2014 г., стр. 35.

относно ESFRI: Консорциум за централноевропейска научноизследователска инфраструктура (CERIC-ERIC) с приемаща държава Италия и Съвместен институт за електронна интерферометрия със свръхдълга база (JIV-ERIC) с приемаща държава Нидерландия.

Важен принос за улесненото прилагане на Регламента за ERIC оказаха административните и процедурните мерки, предприети от компетентните органи на държавите членки и асоциираните държави, обменът на информация в рамките на редовните срещи на комитета за ERIC и предоставените от различните служби на Комисията разяснения по въпросите, повдигнати от представители на държавите членки и асоциираните държави.

Според прогнозите на Комисията до края на 2015 г. ще бъдат създадени около 15 консорциума.

4. ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРИ ПРИЛАГАНЕТО НА РЕГЛАМЕНТА ЗА ERIC

Приемането и прилагането на Регламента за ERIC съвпадна с период на ограничителни бюджетни мерки в държавите членки и асоциираните държави с цел ограничаване на бюджетния дефицит. Поради това дългосрочното мобилизиране на ресурси, насочено към създаването и използването на истинска паневропейска научноизследователска инфраструктура, представлява сериозно предизвикателство, което се усложнява от различните срокове за бюджетните процедури за вземане на решения на отделните държави членки и асоциирани държави. Това удължава значително подготвителния период за постигане на минимално базово финансиране за създаването на научноизследователски инфраструктури. Този въпрос не се отнася конкретно до правния инструмент под формата на консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура, а до всички европейски научноизследователски инфраструктури. Значителен принос за ускоряването на процеса на прилагане биха оказали по-добрата синхронизация, по-голямата прозрачност и съгласуваността между държавите членки, асоциираните държави и третите държави, участващи в подготовката за изпълнение на научноизследователската инфраструктура.

Условието, според което за създаването на консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура могат да кандидатстват само държави и междуправителствени организации, затруднява научните общности, които се подготвят за създаването и използването на научноизследователската инфраструктура, тъй като министерствата или упълномощените от тях финансиращи агенции по принцип не са включени в първоначалния етап от подготовката на заявленията за създаване на такива консорциуми. Наред с това то предизвиква обсъждания между бъдещите партньори в консорциума, засягащи например съотношението между вноските и правата на глас, които не се разглеждат по еднакъв начин от участващите научни общности. Ако представителите на министерствата и финансиращите агенции бъдат привлечени за участие още в самото начало на подготовката за създаване на европейски научноизследователски инфраструктури, това може да предотврати излишното забавяне на по-късните етапи, когато ще трябва да се определят обектите, финансовите вноски и задълженията на партньорите преди официалното подаване на заявлението за създаване на консорциум.

В определени случаи междусекторният характер на множество европейски научноизследователски инфраструктури е причина за по-сложния процес на

вземане на решения между участващите партньори, тъй като за целта е необходимо участието на няколко министерства и финансиращи агенции — например в областта на здравеопазването, научните изследвания и въпросите, свързани с морското дело, околната среда и енергетиката.

Вследствие на съдържащите се в Регламента за ERIC разпоредби относно ДДС, акциза и обществените поръчки, в подготовката и одобряването на заявленията за създаване на консорциуми в участващите държави членки, асоциирани и трети държави се наложи да бъдат включени няколко министерства, в това число на финансите и на външните работи, което причини допълнителни усложнения и наложи въвеждането на подходящи вътрешни процедури с цел да се подпомогне процесът на одобрение. От опита, придобит при създаването на седемте консорциума, може да се заключи, че все повече държави членки и асоциирани държави осъзнават тази сложност и са въвели вътрешни процедури за вземане на решения за организирането и ускоряването на вътрешния процес на одобрение.

Следва също така да се отбележи, че за първи път ще се даде възможност на консорциумите за европейски научноизследователски инфраструктури да представят оферти и да участват в покани за представяне на предложения по „Хоризонт 2020“. Същевременно в работната програма за научноизследователските инфраструктури бе посочена възможността за подпомагане на научноизследователските инфраструктури на консорциумите и на ESFRI. Комисията очаква те да изпълняват важна роля в управлението на данни и в клъстерите във връзка с някои тематични области като изследванията в здравеопазването и околната среда.

5. РОЛЯ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

Службите на Комисията улесниха процеса на прилагане на Регламента за ERIC чрез организирането и председателстването на заседанията на комитета за ERIC, които се провеждат три или четири пъти годишно. Освен предоставянето на становища относно официалните заявления за създаване на консорциуми за европейски научноизследователски инфраструктури в съответствие с Регламента за ERIC, на тези заседания се представя и обменя информация за текущи заявления и за вътрешните мерки, предприети от държавите членки и асоциираните държави по отношение на вземането на решения за членство в консорциумите. Наред с това представителите на бъдещите европейски научноизследователски инфраструктури, на които предстои скоро да подадат заявления за създаване на консорциуми, изнасят презентации, с които уведомяват всички държави членки и асоциирани държави за сроковете, очаквания мащаб на финансиране, услугите, другите дейности, които ще бъдат разработени, и възможностите за участие в подготовката и дейността на консорциума.

През 2010 г. Комисията публикува практически насоки с информация за потенциалните заявители относно начина на представяне на заявление за създаване на консорциуми и коментари относно разпоредбите на Регламента за ERIC, като се обръща специално внимание на правните аспекти. През 2014 г. ще бъде публикувано актуализирано издание на тези насоки, в което ще се отчете досегашният опит.

Службите на Комисията предоставиха пояснения по широк кръг от въпроси относно разпоредбите на Регламента за ERIC, повдигнати от държавите

членки, асоциираните държави и представителите на научноизследователските инфраструктури, които подготвят заявления. Някои от тези въпроси засягат юридическия характер на консорциума, въпроса дали неговата основна цел може да е извършването на ядрени изследвания, отговорността на членовете, приложимото право (в частност за разпръснатите инфраструктури със звена и персонал в различни държави), ликвидацията на консорциуми и ролята на националните съдилища.

През 2013 г. службите на Комисията предоставиха образци на декларация за признаване на консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура от трети държави и междуправителствени организации, изясняващи и опростяващи процеса, по който тези държави могат да приемат консорциум или да членуват в него.

През 2013 г. службите на Комисията изготвиха също така работен документ, съдържащ образци на разпоредбите на консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура — те се основават на опита, придобит при подаването на заявленията за създаване на първите консорциуми, като целта е да се улеснят заявителите при изготвянето на такива разпоредби и да се повиши съгласуваността на разпоредбите между различните консорциуми, без да се накърняват гъвкавостта и приспособяването, отразяващи разнообразния характер на различните консорциуми по отношение на структурата (съсредоточена в един обект, разпръснати или виртуални) и на съответната научноизследователска дейност (социални и хуманитарни науки, науки за околната среда, енергетика, биологични и медицински науки, материали и аналитично оборудване, физически и технически науки).

Службите на Комисията предоставиха активен принос към подготовката на заявленията за създаване на консорциуми за европейски научноизследователски инфраструктури, като участваха в заседанията на управителния съвет и в други подготвителни заседания на държавите членки и асоциираните държави, даваха разяснения и търсеха възможни решения и компромиси за въпроси, повдигнати в дискусиите между бъдещите партньори.

След създаването на консорциум за европейска научноизследователска инфраструктура службите на Комисията имат ограничена роля в неговите дейности, които се ръководят и направляват от членовете му съгласно условията и ограниченията, посочени в Регламента за ERIC, устава и приетите правила за прилагане за консорциума. Службите на Комисията могат да действат само при поискване или при уведомяване от членовете относно възникнали въпроси, както и въз основа на годишните доклади на консорциума до Комисията, предвидени в Регламента за ERIC.

Предвид създаването на седем консорциума за европейски научноизследователски инфраструктури със седалища в пет държави членки и за да се улесни развитието на такива консорциуми, Комисията организира срещи на мрежата от консорциуми за обмен на най-добри практики и дискусии на общи проблеми. На тези срещи са поканени представителите на комитета за ERIC и на бъдещите консорциуми, които са в заключителния етап на процедурата по заявление за създаване. Първата среща на мрежата ERIC бе проведена през юни 2014 г.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

В контекста на успешно създадените към май 2014 г. седем консорциума за европейски научноизследователски инфраструктури и прогнозите за още около 15 до края на 2015 г. може да се заключи, че прилагането на правната рамка — т.е. броят на новите или актуализираните европейски инфраструктури, използващи такива консорциуми — е набрало скорост и носи очакваните резултати. Регламентът за ERIC доказва своята важност за преодоляване на несъответствията между традиционните международни организации, създадени по силата на договори, и националните правни субекти с оглед създаването на паневропейски научноизследователски инфраструктури. Друго доказателство за неговата важност е предвиденото използване на такива консорциуми от около 20 проекта, включени в пътната карта относно ESFR1 за прилагане на научноизследователската инфраструктура.

Поради многото прилики в разпоредбите относно присъединяването, вземането на решения и разглеждането на въпроси като отговорността, консорциумите подобриха възможностите на държавите членки, асоциираните и третите държави да обмислят сътрудничеството или присъединяването към тези европейски научноизследователски инфраструктури. Службите на Комисията улесниха процеса на прилагане на Регламента за ERIC чрез организирането и председателстването на заседанията на комитета за ERIC.

Необходимо е процедурата по подаване на заявления за създаване на консорциуми да бъде подобрена и опростена, тъй като понастоящем държавите членки, научната общност и службите на Комисията наблюдават и осмислят практическите последици от използването на новия правен инструмент. Може да се очаква, че в резултат на натрупания опит и при наличието на подходящи мерки в рамките на службите на Комисията, държавите членки и асоциираните държави процедурата ще се опрости още повече и ще се ускори създаването на европейски научноизследователски инфраструктури. Поради това на настоящия етап Комисията не препоръчва изменения.

7. НЕРЕШЕНИ ВЪПРОСИ И СЛЕДВАЩИ СЪПКИ

В резултат на опита, придобит при прилагането на процедурите за създаване на консорциуми за европейски научноизследователски инфраструктури, се налага техните членове и службите на Комисията да предприемат мерки по редица нови теми. Тези теми обхващат практиките в различните държави членки — например за начина на регистриране на консорциум съгласно националното законодателство чрез търговската камара или други регистри, в резултат на което той ще може да открива банкови сметки и да подава заявление за възстановяване на ДДС и акциз. Във връзка с това, тъй като консорциумите за европейски научноизследователски инфраструктури представляват партньорства в рамките на публичния сектор, в много случаи се налага да се изясни статутът на наетия от тях персонал, което ще повлияе върху скалата на възнагражденията, въпросите, свързани с данъка върху доходите и разходите за персонала.

Необходимо е също така да се изяснят въпросите, свързани с непаричните вноски от членовете на даден консорциум — по-конкретно дали и при какви условия за тези вноски може да се прилага освобождаване от ДДС и акциз. Този въпрос е от значение, тъй като в редица случаи членовете на даден

консорциум предпочитат да изплащат част от вноските си с непарични вместо с парични средства.

Необходимо е службите на Комисията да изяснят въпроса относно баланса между икономическите и неикономическите дейности, тъй като се поставя все по-силен акцент върху новаторското и социално-икономическото въздействие от дейностите на научноизследователската инфраструктура, оправдаващо инвестициите от страна на членовете. Този въпрос следва да се разгледа в контекста на т. нар. „интелигентно специализиране“, тъй като се отнася до евентуалната подкрепа от регионалните фондове и държавните помощи (за изграждане на част от съоръженията на даден консорциум). Той обхваща и други теми — например по какъв начин консорциумите могат да разработват съпътстващи предприятия, да извършват трансфер на технологии и да получават приходи от услуги, предлагани при спазване на изискването за ограничена икономическа дейност и без да се застрашава статутът им на консорциуми за европейски научноизследователски инфраструктури.

В резултат на въвеждането на изискване за прозрачност при събирането на данни, достъпа до данни и инструменти и поддръжката на данните и услугите за потребителите консорциумите имат важно значение за дефрагментирането на европейското научноизследователско пространство чрез хармонизирано и структурно разработване на услуги за научните общности в целия ЕС. Целта е не само да се подкрепят научните общности, но и евентуално да се формулират основаващи се на факти политики в области като здравеопазването, околната среда и социалната и културната политика. Комисията и държавите членки ще проучат съвместно възможните начини, по които консорциумите могат да подкрепят другите научноизследователски инфраструктури чрез предоставяне на посочените услуги.

Макар че в създадените до момента консорциуми участват 20 държави членки, задължителните места в тези консорциуми са съсредоточени едва в няколко държави. При подготовката за използване на новите европейски научноизследователски структури държавите членки и асоциираните държави следва да положат необходимите усилия за постигане в дългосрочен план на по-равномерно представяне на държавите — членки на ЕС.

Консорциумите за европейски научноизследователски инфраструктури могат да изпълняват важна роля в международното сътрудничество — например с Африканския съюз, Австралия, Русия, САЩ, Канада и ООН. Във връзка с това следва да се отбележи, че в рамките на Форума за глобална наука (GSF) на ОИСР консорциумите се приемат като възможен модел за установяване на разпространени международни научноизследователски инфраструктури. По-специално по отношение на тези инфраструктури следва да се разгледа въпросът за управлението, правосубектността и уреждането на спорове. При необходимост Комисията ще подкрепи усилията в контекста на GSF или на други международни форуми с оглед на по-нататъшното проучване на възможностите за договаряне на регулаторна рамка за международни научноизследователски инфраструктури, които — подобно на консорциума за европейска научноизследователска инфраструктура в ЕС — да преодолеят несъответствията между организациите, създадени по силата на договори, и националните организации.

В заключение, както бе отбелязано по-горе, през 2013 г. Регламентът за ERIC бе изменен, така че в него да бъдат включени заявленията от асоциираните

държави (и по-специално Норвегия) и да се осигури възможност за пълно признаване на техните вноски в даден консорциум с оглед на предоставените им права на глас. Комисията ще наблюдава внимателно дали това изменение ще доведе до по-широко участие на асоциираните държави като приемащи държави или членове на консорциуми за европейски научноизследователски инфраструктури.